

Avstrijski dolgovi. Dolgovi avstrijske države zrasli so v zadnjem času zlasti vsled vedno večjih vojaških zahtev prav občutno. Državni dolg je od l. 1903, torej tekem 8 let, za mnogo več kot 1000 milijonov narasel in vsako leto prihajajo zopet milijoni novega dolga. Nemčija bode tudi v bodočem letu brez novega državnega posojila izhajala. Pri nas pa vsled naraščajočega dolga rentni kurz pada. Le uprava državnega dolga stane Avstrijo letos čez 500 milijonov kron; od tega pride 148 milijonov na obrestovanje skupnega in 246 milijonov na obrestovanje avstrijskega državnega dolga. Skupni državni izdatki znašajo 2.916 milijonov, torej izdatki za državni dolg skoraj eno petino vseh izdatkov.

Morilec Siczyński, ki je svoj čas iz političnih vzrokov gališkega c. k. namestnika grofa Potocky umoril, je iz ječe pobežnil. Pomagala mu je pri temu cela družba rusinskih zarotnikov, Morilcu se je brzkone posrečilo, pobežniti čez mejo na Rusko, kajti doslej ga še niso zopet vjeli.

Učitelji so dobili že davno obljube, da se jim bode njih res skromne plače zvišalo. Ali doslej se to ni zgodilo, pri nas na Štajerskem zlasti zaradi obstrukcije slovenskih poslancev in deželnem zboru ne. Učitelji so vsled tega pričeli odločneje nastopati in so zlasti v nekaterih krajih sklenili, izstopiti iz vseh društev. To bi pomenilo seveda veliko škodo.

Obravnava proti Vavraku. Dne 28. in 29. t. m. vršila se bode pred dunajskimi protorniki obravnava proti Njegušu Vavrak, ki je v državnih zbornici na ministru streljal. Tožen je zaradi poskušnega umora.

Novo davno predloge je naznanjal finančni minister. Predložilo se bode 5 takih predlog. Tako načrt za zvišanje davka na žganje od 90 h na 1 K 40 h, o zvišanju davka na pivo, na dedščine in darila, o obdatenju vina v steklenicah, o avtomobilskem davku itd.

300 % doklado na vžitinskih davek za vino je oblast vkljub protestu vinskih trgovcev dovolila občini Chrudim. To je pač edini slučaj tako visoke doklade!

Šolski obisk na Štajerskem. Dne 31. decembra 1909 (novejših števil se ni) bilo je na Štajerskem 217.026 otrok v šoli podvrženi starosti i s. 108.743 dečkov ter 108.283 deklet. Od teh jih je 96,81% šolo tudi v resnici obiskovalo. Največ otrok, ki ne obiskuje šole vkljub zdravju, je v okrajih Sevnica (499), Laško (312), Konjice (298), Gornjigrad (290), Brežice (270), Celje okolica (250), Kozje (228), Slovenji Gradec (145) in Marenberg (114). Ali ne čutijo naši slovenski voditelji in odrešeniki sramote, da se ravno v najboljših slovenskih in klerikalnih okrajih največ zanemarjenja šole najde?? Univerze hočejo ti junaki, ali za ljudsko šolo se ne brigajo. To je slovenska sramota!

Srbske razmere. Poroča se, da so prišli na Srbskem zaroti na sled, ki je po celi deželi razširjena in hoče sedanjo vlado prepoditi. Baje so zarotniki najeli več Albancev, da bi ti ministrskega predsednika Milovanoviča umorili. Več zarotnikov so že zaprli. Srbski kralj Peterček pa potuje po Francoskem in Parižani gledajo to balkansko znamenitost z začudenimi očmi...

Politični umori. Kmetje so ustrelili v Gornji Toplici na Srbskem narodnega občinskega predstojnika. — Pri Uskubu pa so Bulgari napadli hišo srbskega duhovnika ter so popa na grozni način umorili, njegova dva sinova pa zvezali in odpeljali. Balkanske šege, katere hočejo, slovenski pravki tudi pri nas vpeljati!

Se en politični umor. Predsednik dominikanske republike bil je, kakor se iz San Dominga poroča, umorjen.

preselili v bližino one imenitne reke Tarja, katere niti Turek ni mogel prebresti ob času obleganja slovenskih dežel. Povod te preselitve so bile občinske volitve, katere so se vršile dne 6. listopada 1911. Misleč odbornike imamo okoli peči. Tajnica bode ona, katera je s šestimi darovi svetega Duha obdarovana najstarejša hči. Na blagajniški prostor bodejo postavili Lukačovega Draše... Dragi Joža, ne boš ti naš župan nikoli! Mi imamo moža in tega volimo, pa čeprav še sto protestov vložiš. On nam je gospodaril na podlagi resnice in pravice in ta bode zmagal. Kajti pogovor že pravi, da ima laž kratke noge!

Sv. Anton, Slov. gor. Znano ti je, dragi „Štajerc“, kako vesel je bil dan 21. oktober za nas Antonječane, kateri smo iz prepričanja tvoji zvesti prijatelji, in kako žalosten za klerikalno gardo okoli Tušaka in Jurančiča, kateri so šli namesto mnogozasluzenega (starega sedanjega) načelnika dohtarja in učitelja Klemenčiča voliti. Saj smo tudi lahko in brezumno veseli, ker naši nasprotniki so nas pred volitvo že zelo črez rame gledali in nam že zadnji zvonec vlekli. Na dan volitve pa so bili tako našopirjeni kakor puran, ker so že imeli tiste kronice v žepu. Pri gostilni Mulec so si zadnje korajžje napili in še si za posebni „Aufputz“ ali za pomoč ženske seboj vzeli. No sedaj pa mora iti, ker ja stari pogovor pravi: „Kjer zlodej nič ne pomaga, pa babo pošlje.“ Ko je volitva začela, pa smo kar videli, da je mnogo nasprotnih volilcev s tistimi kronicami skupaj zbranih bilo, ker so kar drug za drugim v naše vrste stopali. Drugi pa so jo skozi tisto malo gaso pobrisali z obešeno glavo domu, brez da bi volili, ker so tukaj najresničnejšo morali videti, da je dosedanjo vodstvo vzorno. Drugi pa še so s tihim upanjem na zmago čakali na izid. Ko pa se je oglašil izid, rečem ti dragi „Štajerc“, je bilo veselje na naši strani, da ga ne moremo popisati! Ta dan smo dobili plačilo za vse obrekovanje in psovanje, katero smo morali zaradi tega, ker smo hoteli po našem dobrem prepričanju voliti ne pa za kronice, prestat. Tukaj smo našim klerikalcem pokazali, da ne obstoji celi svet iz brezmišelnih klerikalških podrepnikov in s kronicami kupljenih mož! Izid te volitve in ta sijajna zmaga nas je okrepčala v našem mišljenju do tebe in mi bomo od sedaj naprej tem nasprotnikom dobro na prste gledali. Tvoji pristaši v trojiški fari nam bodo vzgled in upamo, da se bomo tudi mi iztrebili klerikalnega duha in začeli z brezstrankino politiko prepričanja in dobrega dela za naše ljudstvo! Ker toliko kolikor je poslanec Roškar ob času naše nesreče zaradi toče za nas storil, stori vsak hlapec ravno tako lahko... Več faranov.

Sv. Anton v Slov. gor. Ker me kliče zadnji „Gospodar“, oziroma kaplan sam, na odgovor v našem listu, prebaciva nam tudi neke laži in obrekovanja, katere smo baje pisali. Kadar se mački na rep stopi, takrat zacvili, pravi pogovor. Kako si vendar upa kaplan reči, da smo pisali laži?! Saj vendar vedo vsi v okolici, da

se nismo zlagali niti za eno besedico. Kako vendar čemo izmisliti take reči, katere so se resnici godile? Ne upal bi se niti na svetlo, ali bi dajal kaj takega v časopis! Vprašaj me, „koliko da sem ti dal zbirce.“ Dal sem ti ravno toliko, kot si dobil pri drugih radodarnih hišah. Mislim pa, da mi ravno iste pšenice in pa tisti jajc ne moreš vrniti, zato jih tudi ne morem in tudi ne maram vzeti nazaj; kajti vsak človek mora živeti. Da se pa moje hiše nisi izognil, se pa priče sosedje sami. Pišeš tudi, zakaj nisi dal tistega slavnega čina v list „Štajerca“, kateri se je zgodil v Cogetincih. Ali smo mar mi krivi? Ali smo mu mi dajali v roko nož, da je izvršil taki čin? Ali je mar naročnik „Štajerca“? Ali smo mar mi krivi, da se pije šnops? Ali mi držimo litre na vrat, da morajo piti? Raje bi se naj vzdržal kaplan sam ponočevanja, da daja vzgled drugim že tako nepridnim fantom. Če se zgodijo taki čini, kot se zadnji čas pri nas dogajajo leto za letom, je vse kriv le šnops pa „Štajerc“. Seveda! Klerikalne občine pa pogledajo bolj strogo na gostilne, v katerih se pije po cele noči. Ali ne znajo paragrafov, da bi se prepovedalo popivanje cele noči, če že tega ne znajo gostilničarji sami?! Zakaj dovolijo toliko krčem v občini? Pa še nekaj! Piše nam „da obesimo vse na veliki zvon, če se kaj zgodi.“ To pa vendar ni resnica! Dosti zamotimo, kar bi res se pisati moglo. Ali smo mar tudi tisto na zvon obesili od veselice tukajšnjega društva, da so cerkvena zelo pridna pa pobožna dekleta z visokimi osebami se po straniščih in po ozadju hiš stikale? Ali smo tudi to mi krivi? Saj vendar čitajo tista dekleta „Gospodarja“ pa „Bogoljuba“, pa se vendar tako imenitno obnašajo. Še premalo pišemo v naš časopis. Odslej naprej pa bomo bolj odločno postopali proti našim klerikalcem in njihovim teljem! Faran-Vsevid.

Sv. Trojica Slov. gor. Naši premagani gospodje se še vedno ne morejo odpočiti od volitve. Še vedno pišejo v „Gospodarju“, pa še kako laži! Celo sramotno zmago imenujejo njih sijajno zmago. Sramotno je bilo za nje, ker so v 4 tednih agitiranja le samo 94 (med njimi plačanih) ljudi dobili. Zdaj se jezijo, da „mimo ljubni“ učitelj Klemenčič ne dobi stanovanja. Mi imamo več učiteljev, pa imajo vsi stanovanja, le ta ne dobi, ker je prve vrste hujskač. Celi fara te je sita, proč s takim! Če pri nas stanovanja ne dobiš, pa pojdi k tvojemu prijatelju, ki je tebe nahujskal; naj ti on da hišo! Nadejajo se, da so kmetje s tržani bili in da jim denarje nosijo, učitelje preganjajo. Ja g. učitelj, kmet in obrtnik morata tudi tebe plačati, tudi za tebe nosi svoj krvavo zaslužen denar, in tudi le v dober namen, da bi se njegovi otroci kaj naučili. Pa kaj se deca v šoli nauči? Prav rečeno, „skoraj nič“. Nekateri učitelji le radi politizirajo, za otroke pa malo skrbijo. Šolarji ima Klemenčič pri svojih otrocih, katera dostokrat nauk zamudi, zaradi njih. Ko je bila volitva, je imel veliko kron, za deklo pa jih nima. Njemu tudi pravijo, da še bi ga vzeli v stan-

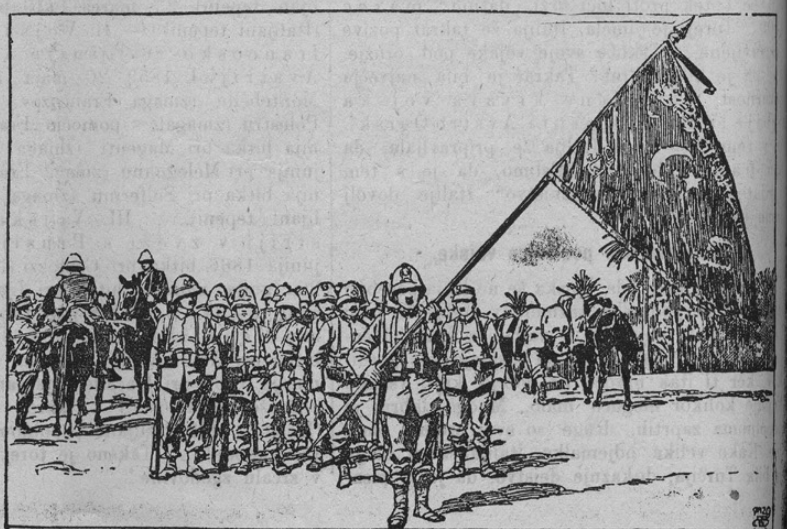
Veste
moja navada ni, da bi nekaj okrog govorila
kar sem samo slišala!
Pri
pralnem ekstraktu „Ženska hvala“
sem se pa
sama prepričala,
da je najboljši in najzanesljivejši pralni prašek
ter, da popolnoma nadomešča vsako bélenje
perila. S pralnim ekstraktom „Ženska hvala“
namočeno perilo, pere se v polovico krajšem
času, brez truda in popolnoma čisto.

Dopisi.

Iz Radislavc. Iz vseh krajev naše domovine prihajajo dopisi, le v naši občini menda ni nikogar, ki bi Vam kaj poročal. V naši okolici se je letos hvala Bogu nabrala izvrstna kapljica, čeprav ne v toliki meri, kakor se je pričakovalo. Ptički, kateri so tako lepo prepevali po naših goricah, so se takoj po veseli trgatvi

Od vojske.

V zadnjih dneh se je Italijanom vendar posrečilo, pri Tripolisu vstaviti napredovanje Turkov in Arabcev. V teh bojih okoli mesta so odvzeli Turkom celo eno „zeleno zastavo preroka“, ki je v Mekki za boj proti nevernikom blagoslovljena in ki velja Turkom za posebno sveta. Celi kup krvavečih mrličov je ležal na tej zastavi. Naša slika kaže italijanske vojske s to od Turkov pridobljeno zastavo.

Italjenische Truppen mit einer eroberten Prophetenfahne.

le, njegove žene nihče neče vzeti. Krivi si temu celo sami, zakaj pa miru ne date? bi bili mirni, pa bi vas vsaki hišni posestnik vzal, ali hujskača se vsaki boji. Pa ne samo hišni kmetarji — tak, tudi celo v njegovi lastni hišini je tako. Zapomnite se vsi, da nas nikoli ne premagate, zato se raje ne potrudite, pa bomo vsi stanovanje in mir imeli, saj veste kdor drugem jamo koplje, sam v njo pade!

Sv. Trojica, Slov. gor. (Smešno pa resnično) Klerikalci in posebno naš modri dohtar so hoteli nadzorništvo trojiške posojilnice krčmarja v celoti prevzeti in še celo za načelnike. Poznaš trojiško? Kdor še ga ne pozna, naj si ga ogleda, potem bode pravo misel od te klerikalne stranke dobil. Pa celo neumni ja ti ljudje niso! Izbrali so si k načelstvu moža, kateri ima vedno s posojilnicami kaj opraviti, in kakor ljudje govorijo, bil ta mož v cellem trgu ene dobre posojilnice najbolj potreben! Rojko, mi ti pa rečemo: kaj raje na Pohorje nazaj, ker tam lahko, ako kakega kšefta ni, koze pasiš! Za posojilnico imamo tukaj druge ljudi! Domačini.

Gotovo govejo juho
najboljšega okusa dajo

MAGGI JEVE kocke

 5 h

Pazite natanko na ime **MAGGI** in varstveno znamko križeva zvezda. Druge kocke niso MAGGI-jeve.

391

Novice.

60 vinarjev res ni veliko denarja, zlasti ako se jih na plodonosni način porabi. Kdor kupi s tem malim denarjem „Štajerčevi kmetški koledar“, ta bode gotovo zadovoljen. Kajti koledar je lepa knjiga, ki obsega 144 strani, 18 slik, celo vrsto gospodarskih člankov in povesti ter vse potrebno, kar ravno v koledar spada. Naklada koledarja je že v veliki meri razprodana. Vsled tega priporočamo somišljenikom, naj se požurijo z naročilom. V vsaki napredni hiši naj bode naš koledar!

Iz Spodnje-Stajerskega.

V klerikalnih listih se pritožuje dopisun imane črne ptujke inkvizicije pod zaščito ljubljanskih porotnikov čez „surovo pisavo“ našega lista in napada na podli način našega urednika. Celu urednikova „figura“ mu ne dopade in se nad njo spodtikava. No, tej otroški jezici se mi ne smejimo. Tako okrogle figure seveda časnikarji, ki morajo delati, nimajo, s tako debelimi trebuhmi se ne valjajo po ulicah, kakor politični popi, ki razumevajo krščansko ljubezen na ta način, da krajejo drugim čast in poštenje. Sicer pa naj se gospodje potolažijo: naš urednik se zaradi njih nesramnih psovč ne bode odmaknil od svojega odgovornosti polnega mesta. Ali ako bi kutarji zopet s svojimi osebnimi podlostmi pričeli, znali bi tudi mi zopet enkrat zaropotati. In marsikdo od črnih ptujskih gospodov bode pisano gledal, ako mu povemo resnico v obraz! ... Zakaj pa sicer je „Štajerčeva“ pisava nakrat tako „surova“ in „neotesana“? No, naša pisava se ni nič spremenila. Ali kadar se malo ponorčujemo iz duhovitega Brenčiča ali pa kadar očitam politični duhovščini požrešnost zaradi „zbirce“, takrat nas imajo vedno za „suroveže“. Veste, gospodje, surovost sem in tja, ali zbirca je in ostane grda požrešnost in lepše besede zanjo nimamo. Mi ne moremo šepetati, kakor kamorne „jungferce“,

kajti v naših razmerah je robata beseda potrebna. In ko bi „Štajerčeve“ robate besede ne bilo, odirali bi gotovi ljudje kmeta še brezobzirneje! Kakor kužek pod bičem zavilijo klerikalci pod kritiko „Štajerca“ in — to je prav! To dokazujejo potrebnost našega lista. In to pot, bodedo i nadalje hodili!

Klerikalcem v Ptuj se menda predobro godi. Zato se trudijo v zadnjem času na vse pretege, da bi vse v svoje krepelje dobili. Ne vemo sicer, kako stoji njih klosterska posojilnica, katero vadi vkljub papeževi prepovedi vikar Pšunder, poglavar klerikalno-prvaške hujskarije v Ptuj. Njih pobožna deviška družba uspeva izoborno, — vedno več devic imamo v Ptuj in celo takih, ki so že nezakonske matere. Naravnost pa silijo klerikalce mladeniče v svoje čukarske priredbe. Kmetški fantje iz okolice se že javno pritožujejo, da jih klerikalci silijo v čukarsko društvo, da morajo po trudopolnem delu zvečer še v mesto hoditi in tam „telovaditi“. Pametni fantje pravijo, da naj se trebušasti gospodje sami na glavo postavljajo, da bodo lažje prebavali. Kmetški sinovi „telovadijo“ celi dan na polju in v goricah in potrebujejo ponoči miru ter spanja. Naravnost brezvestno je, ako se fante zvečer v mesto vabi in potem na ponočevanje ter pijančevanje privadi. Gotovi kaplani naj ponoči za hajdinskimi dekletami lazijo — poštene kmetške fante pa pustite pri miru!

Dr. Vekoslav Kukovec, deviško-čisti vodja „narodne stranke“ menda niti sam ne veruje v svojo lilijino čistost. V znani umazani zadevi je bil dr. Kukovec sicer oproščen, ker je sodnija smatrala, da se dotični prizor ni v javnosti zgodil. Ali dr. Kukovec je prizor sploh tajil in je vložil tožbo zaradi žaljenja časti proti gg. Aug. de Toma ml., Potnik in Kodela, ki so ga takrat videli v grmovje oditi. No, tožba je bila vložena in toženci so si vzeli seveda svojega zastopnika. Ali ko so prišli k sodnji k obravnavi, naznanil jim je sodnik, da je dr. Kukovec tožbo brezpogojno umaknil in da plača sam vse precejšnje troške... To je pač čudno, res čudno! Vprašamo: ali ni dr. Kukovec svoj čas obljubil, da odloži svoj mandat, ako se mu kaj dokaže?

Zopet klerikalna hujskarija. V Ormožu imajo nemško šolo, na kateri se seveda nemško podučuje. Tamošnji katehet, duhovnik nemškega viteškega reda pater Anselm Polak pa je prvaški zagriženec; zato je pričel ednostavno v nemški šoli slovensko podučevati, je razdelil med otroke slovenske knjige in je celo deci lepi pozdrav „Grüss Gott“ prepovedal. Tako širijo duhovniki sami hujskarijo celo v šoli, kjer so sicer prav

dobro plačani. Upamo, da bode krajni šolski svet in tudi nemški viteški red temu čudnemu rogoviležu povedal, da ima tisto storiti, za kar je plačan in kar je postavno predpisano, da pa politična hujskarija ne spada v šolo!

Okrajni zastop v sv. Lenartu slov. gor. je v prvaških rokah in razumevno je, kakšne so vsled tega tamošnje razmere. Pri okrajnem zastopu se dela jako veliko prvaške politike, pa prav malo gospodarskega dela. In agitatorji ter priganjači okrajnega zastopa so ljudje, ki so pri sodnji prav dobro znani. Tako se bode vršila 24. novembra pred okrajno sodnijo v Mariboru sodnijska razprava proti okrajnemu „partiführerju“ zaradi zapeljavanja h krivi prisegi. O tej razpravi bodedo že še poročali. Tako je prinesla novo zgrajena cesta sv. Trojica in sv. Lenart prebivalstvu mnogo novega. Prvič je ta od prvakov zgrajena cesta še enkrat toliko koštala, kakor bi koštati morala. Kdo bode plačal te posledice slabega prvaškega gospodarstva? Ljudstvo s svojimi davki! Drugič je bila cela vrsta ljudi z apeljavana h krivemu pričanju in bode po ječi prvaške zapeljivce proklinjala. Tretjič se je ob prilikicestne zgradbe pri nekemu kmetu izvršila t a t v i n a denarja in perutnine. Četrtrič se je ob tej priliki nekega fanta ubilo. Pa bo menda še preje sodni dan, predno se to cesto skonča. Voditelja te ceste sta dva možakarja, prvi črn kot „štiflbiks“, drugi pak vsej lumpariji nagnjen... Ja, ja, ti naš vrli poslanec Roškar, ti imaš pač prave ljudi za nas kmete in za naš okrajni zastop!

Na državni gimnaziji v Mariboru imenovan je za novega ravnatelja dr. Jos. Tomišek. Upamo, da dr. Tomišek ne bode poslušal tistih prvaških hujskačev, ki bodejo poskušali iz njega političnega petelina napraviti. Na šoli naj bi bila kakor v cerkvi vsaka politika izključena!

Letni in živinski sejmi na Štajerskem.

Sejmi brez zvezdic so letni in kramarski sejmi; sejmi, znanamovani z zvezdico (*) so živinski sejmi, sejmi z dvema zvezdicama (**) pomenijo letne in živinske sejme.

Dne 25. novembra pri Sv. Duhu-Loče**, okr. Konjice; v Lembergu**, okr. Šmarje pri Jelšah; v Dobjem**, okr. Kozje; v Brežicah (svinjski sejem); na Vidmu**, okr. Brežice; na Ptuj**, v Lipnici*. — Dne 28. novembra v Ormožu (sejem s ščetinarji). — Dne 29. novembra na Ptuj (sejem s ščetinarji); v Imenem (sejem s ščetinarji), okr. Kozje. — Dne 30. novembra na Gornji Sašici**, okr. Brežice; na Svičini, okr. Maribor; pri Sv. Florijanu pri Gornjem Doliču*, okr. Slovanji Gradec; pri Sv. Andražu v Slov. gor., okr. Ptuj; na Bregu pri Ptuj (svinjski sejem); v Rogatem**, v Gradcu (sejem z rogatino). — Dne 1. decembra

Kitajska revolucija.

Kakor smo že poročali, pričela se je v južnih pokrajinah Kitajske revolucija, ki se je v par tednih tako razvila, da je celo glavno kitajsko mesto Peking v nevarnosti. Sedanja cesarska dinastija Mandžuhov izgubila je pač zadnje prijatelje med Kitajci. Bajje je cesarska družina tudi že iz Pekinga pobegnula; splošno se pričakuje hudo prelivanje krvi. V Pekingu je 1 1/2 milijona prebivalcev in od teh jako veliko ustašev. Vse železnice proti Pekingu so v rokah ustašev. Evropski poslaniki so že na vse slučaje pripravljeni. Naša današnja slika kaže nekaj podob iz glavnega mesta Kitajske Pekinga i. s. vidimo zgoraj mestna vrata (na levi strani) ter palačo Tsungli Yamen (ministerstvo za zunanje zadeve). V sredini vidimo življenje pred durmi Pekinga, ki je kakor vsako kitajsko mesto obdan od visokega zidovja. Spodaj vidimo (na levi strani) duri v cesarsko palačo, na desni pa življenje v eni poglavitnih cest Pekinga.

Ali si že naročil „Štajerčevi“ kmetški koledar za I. 1912? Stori to takoj!

Ansichten von Peking.